

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan sveder, izimki nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brs pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Zarokanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vse one čestite p. n. naročnike, kateri so z naročnino na dolgu, uljudno opozarjamo, da nam blagovolé isto do četrtka, 15. januarja, uposlati, ker drugače jim bo list brezpogojno ustavljen.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Ljubljanskega knezoškofa novoletni govor.

V Ljubljani, dne 3. januarja 1893.

Star običaj je v visokih in odločilnih političnih krogih, da razkrivajo vladarji, državniki in drugi mogočni velmožje ob novem letu svoje politične nazore v posebnih govorih in odgovorih raznim klanjajočim se deputacijam. Taki govori namenjeni so seveda za javnost, ad informandam plebem in stoprav da so govorniki skozi okno, raztrobi jih že brzovav križem sveta. Na ta način oznanjajo svetu skoro leto za letom svoje mnenje o politični situaciji n. pr. nemški cesar, predsednik francoske republike, angleški premier, ogerski ministerski predsednik itd.

Letos pa se je tem veljavnim reprezentantom različnih državnih teženj pridružil tudi — preuzvišeni gospod knezoškof Ljubljanski dr. Jakob Missia. Na starega leta dan poklonila se mu je deputacija Ljubljanske duhovščine pod vodstvom starega nemčurja, stolnega prošta dra. Leonarda Klofutarja in ko si je le-ta, — kakor smo že poročali — ohladil v silno krščanski in dostojni obliki svojo jezico nad onim delom kranjske duhovščine, ki se še ne klanja nepogojno njegovemu posvetnemu nemčurstvu, tedaj pričel je govoriti tudi preuzvišeni gospod knezoškof. S tem govorom v doslovnem slovenskem prevodu osrečil je še isti dan „Slovenec“ svoje čitatelje, naglašajoč, da so „v krasnih besedah škofovih“ obsežena tudi njegova načela, tedaj načela političnega lista za slovenski narod kakor se nazivlje sam in temu skozi okno govorjenemu govoru posvetimo naj tudi mi danes par besed. Saj je ta govor, akoprav ga brzovav ni raztrobil križem sveta, za nas uboge Slovence žalibog vsaj tako važen, kakor so važni n. pr. za Madjare politični nazori njihovega ministerskega predsednika, katerega oni lahko vsak dan strmoglavijo. Vsebinsa govora samega pa nam je tudi jasen dokaz, da ga ni govoril škof, temveč politik in

le s tem politikom imamo danes posla tudi mi, ki nikdar ne bomo uvidevali in priznali nerazdelnosti cerkvene in posvetne modrosti in avtoritete škofove.

Naglašal je sicer tudi preuzvišeni knezoškof sam, kakor to oznanjujejo na vsa usta njegovi trabanti: „moje zvanje ni političsko in moji nameni niso nameni političski. Moja politika je — sv. katoliška cerkev“. Tako je govoril naš višji dušni pastir, a vsaka naslednja beseda njegovega govora je pobijala to premiso. „Moja politika je sv. katoliška cerkev“ — zlate besede so to v ustih katoliškega škofa, a žal, da je še isti hip prelomil to načelo govornik sam. Pokvarjene duhovnike, Judeže, tatove in morilce psoval je njegov stolni prošt v novoletnem pozdravu svoje in škofove duhovne sobrate, katerih jedini greh je ta, da si želé v posvetni politiki prosto roko, da se ne klanjajo političnim načelom, nezdružljivim z njihovim gorečim slovenskim rodoljubjem. Tako je psoval nadut nemčursk politik slovenske duhovnike, ki oznanjujejo narodu sv. katoliško vero in preuzvišeni gospod knezoškof je poslušal to psovanje svojih duhovnikov in ni je zavrnil niti z besedico ne. Še več, tudi on sam mahnil je po njih, če tudi ne s psovkami. In vender je trdil, da ni političsko njegovo zvanje! „Mir ljudem na zemlji“ in „Ljubite se med seboj“, to sta bila prva nauka Ustanovitelja katoliške cerkve, a v novoletnem govoru gospoda knezoškofa Ljubljanskega ni duha ne sluha o teh naukih, ne mir, boj in hude, vedno hujše čase prorokoval je svojim podložnikom, akoprav bi uprav on lahko z jedno samo možato in resnično krščansko-katoliško besedo napravil konec našemu nesrečnemu narodnemu razkolu. A on ne ljubi naroda slovenskega, on ga nikdar ljubil ni, on ga niti z jedno besedo ne omenja v svojem govoru in le tisto „ljudstvo“ mu je drago in milo, čigar katoliška zavest se kaže v famoznih udanostnih izjavah. Vrabci na strehah že čivkajo, kako se kujejo in falsifikujejo tiste udanostne izjave, v kolikor so politične vsebine ter si svajajo sodbo o domačem razkolu; protestovati bi se moralo iz prizadetega mesta zoper tako eksplotiranje globokega verskega čuta narodovega, zoper tako vzgojevanje nekrščanskega bicantizma in zatiranje cerkvenega ugleda — preuzvišeni gospod knezoškof Ljubljanski pa se še

vzklicuje na te Potemkinove vasi. Seveda, svojega uma otroka nihče rad ne mori!

Politika sv. katoliške cerkve! Difficile est satyram non scribere. Ako je to politika katoliške cerkve, potem smo pri kraji, potem niso imeli pojma o tej politiki oni slovenski škofje, ki so ob novem letu blagoslavljali svoj narod, ki ga niso ovirali v boju za posvetni obstanek ter ga niso slepili govoreč, da skrbé za večni njegov blagor, ako ga odvrčajo od boja za časni blagor — kakor se glasi dan danes glas iz knezoškofje palače Ljubljanske. In tudi duhovnika zoper duhovnika niso hujskali in ne hujskajo predniki in sosede dra. Jakoba Missie, čigar zibelj je tekla v slovenski domovini in v slovenski hiši. Divji fanatizem, nič podoben veri ljubezni, propoveduje se od zelene Soče sem, v blato se vleče vse, kar je bilo dosihdob drago in milo slovenskemu narodu in niti duhovski kolar ne varuje več pred napadi tega fanatizma — a knezoškof Ljubljanski, čigar politika je bajé sv. katoliška cerkev, nima grajalne besede za tako početje in le hude, še vedno hujše čase nam prorokuje.

Mi pa pravimo: pazijo naj besni strelci, da ne bodo nanje odletavale njih pušice! Dosihdob v Slovincih še ni protikatoliškega liberalizma in prav nepotrebno je, da posnemajo čete knezoškofove Karla „Velikega“, ki je z ognjem in mečem „kristijanizoval“ Saksonce in polabske Slovence. A v takem boju, kakor se bijesedaj na Kranjskem, neizmerno trpi ugled katoliške cerkve in njenih zastopnikov, pobijajočih svoje lastne duhovne sobrate; neizprosno nadaljevanje takega boja pa bi pač utegnulo prej ali slej dovesti slovensko inteligencijo do prepričanja, da tam, kjer se tako interpretuje nauk Izveličarjev, ne more biti prava cerkev, ne more biti spasa našemu narodu. Caveatis!

To smo imeli na sreci v očigled novoletnemu govoru gospoda knezoškofa Ljubljanskega in to smo morali povedati. Sedaj pa le po nas s koli in cepci sveta liga in telesna straža preuzvišenega politika. Pobijajte nas svobodno, saj odgovora vam ni pričakovati, ker nam je naša vest merodajnejša nego vaša nekrščanska sofistika, služka le posvetni in pregrešni vladodržnosti. Diximus.

LISTEK.

Nemška kultura na Kranjskem.

(Dalje.)

III.

Pozor, slovenski romanopisci!

A bolj ko se odteza napominana doba vzpričo svoje praznote in enoličnosti zgodovinskemu raziskavanju, tem širje polje se odpira bujni fantaziji. Oj, ko bi me bil obdaril vsemožni stvarnik s pesniško domiselnostjo, oj kako bi se zamislil v te poluzgodovinske mrakove, iz mračnih globin pa bi izvajal duhove, vdihal jim življenje, navdajal jih s krvjo in obdajal jih z mesom. Liki Scottu ali Bulwerju oživljal bi tisto tisočletno mrtvilo in z živimi podobami polnil tisto praznoto. Pripovedoval bi v mičnih povestih in romanih, kako so v svojih trdnih gnezdb, o katerih dandanes pač samo še razvaline pričajo, prežali na mirnega ratarja in trgovca v železo kovani nemški vitezi; a včasih so se ti brdki junaki ponižujoč se spustili tudi raz svoje visočine do bornih koč ter približali se krotkim golobicam, neizkušnim

slovenskim kmeticam, donašajoč jim omiko in kulturo in poučujoč jih — v kulturnem jeziku.

Mnogokaka idiliška povestica dala bi se napisati tudi o mnogobrojnih nemških samostanih, ustanovljenih po naših krajih, zgolj zavetiščih prave vere in višje kulture. Kdo bi v zlo štel tem bogoslužnim ustanovam nemških kulturonošcev, da se je po njih tudi delovalo v onej smeri, katere važnost je spoznal šele v najnovejšem času zloglasni Darwin. Saj je znana resnica, da se nabajajo najbolj brdka dekleta slovenska v okolici velikih nekdanjih nemških samostanov (okolo Gorenjega Grada, Setičine, Kostanjevice itd.) Omnia ad majorem Dei et Germaniae gloriam! Bog jim plati stoterokrat, tistim pobožnim očetom!

Res, grozna je bila Slovenov usoda, hujša (izimši polabske Slovence) nego katerega koli evropskega naroda, in kar je najhujše, niti tragična ni bila.

Kako rod za rodom gine
To povest je domovine...

Krvavo so se morali pokoriti Sloveni za držnost, s katero so se polastili skoro najlepših in najvažnejših selišč v Evropi, Podunavja, Podravja, Po-

savja itd., onih selišč, po katerih je od nekdaj vodila starodavna pot iz zauralskih pustinj v solčno Italijo, v katerih pa dotlej zavidljiva usoda še nobenemu narodu ni privoličila, da bi se bil v njih do dobrega ogrel.

IV.

Nemške muze na Kranjskem.

Namenili smo se pisati o kulturni misiji Nemcev na Kranjskem. Čas je torej, da se zopet vrnemo k svojemu predmetu ter premišljamo nekoliko o ogromnih vsotah duševnega in materialnega kapitala, katerega so investirali med nevaležnimi Slovenci Vaših rojakov pradedi. Oprostite, častiti gospod industrijalec, ako o najljubšem Vam morda predmetu, o investicijah materialnega kapitala nemškega prejšnjih in sedanjih časov ne bodem natančneje govoril, prvič ker o „gšeftu“ premalo razumem in drugič, ker mi je pri vsej moji najivnosti v denarnih zadevah vender toliko popolnoma jasno, da so Nemci že vedeli, zakaj so investirali in investicije gotovo niso bile njim na škodo, ampak so se jim dobro obrestovale, in pri teh podjetjih so jim dajali Slovenci gotovo nekdaj kakor dandanes (primeri Savo in Jesenice) cenene delavske moči. Tem dalje pa se

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 4. januarja.

Bodoča večina.

Danes dobé načelniki strank povabilo grofa Taaffe, naj pridejo na posvetovanje radi ustanovitve trdne parlamentarne večine. Začetek pogajanja se je nekoliko zavlekel, ker Jaworski ni mogel pravočasno priti na Dunaj. Interesovane stranke sodijo ta poskus Taaffeov še vedno jako skeptično. Levičarski listi zahtevajo personalnih koncesij, grof Taaffe jih pa ne mara dati, vsaj v toliki meri ne, kakor oni zahtevajo. Da so personalije jedina koncesija, katero je moči zmatrati nekim jamstvom, to je povsem logično in resnično. — Tudi konservativni listi, na čelu jim „Vaterland“ nimajo posebnega upanja, da se posreči vladna namera, ker končna rešitev vsega vprašanja ni zavisna od klubovih načelnikov, ampak od klubov samih. — Vladni listi prorokujejo, da zahteva vlada od vseh strank jednako mnogo samozatajevanja, samo „Fremdenblatt“ pravi, da morajo tiste frakcije, ki se boré zoper sedanje stanje — to so v prvi vrsti slovenski poslanci in nemški klerikalci — pokazati več samozatajevanja kakor levičarji in drugi bližnji jim krogi.

Novo ministerstvo.

Poljski listi se ogrevajo za ustanovitev komunikacijskega ministerstva. To je že stara želja poljskih poslancev, a težko, da jo bodo sedaj dosegli. Ako bi vlada ločila od trgovinskega ministerstva oddelka za železnice in za poštne in brzojavne zadeve, od ministerstva notranjih reči pa oddelek za zgradbe, mogla bi tako ministerstvo lahko ustanoviti, a potem bi postalo trgovinsko ministerstvo preveč neznačajno. Sicer pa sedanji trgovinski minister Bacquehem ne mara ničesar slišati o razdelitvi njegovega resorta in tudi grof Taaffe ne, ker, če odstopi Bacquehem in postane Bilinski komunikacijski minister, nastala bi znova pereča personalna vprašanja, katerim se pa hoče grof Taaffe na vsak način umakniti. Zato torej ni misliti, da bi Poljaki v sedanjih razmerah dosegli ustanovitev komunikacijskega ministerstva.

Nesporazumljenje mej Mladočehi.

Pri zadnjih razpravah v državnem zboru se je pokazalo, da ne soglašajo mladočeški poslanci glede taktike; takozvani realisti želé pridružiti se bivši desnici seveda pod ugodnimi pogoji, dočim ostali del stranke neče o tem ničesar slišati. To nesporazumljenje je vzrok, da se snide te dni v Pragi mladočeški eksekutivni komite in sicer baje na željo radikalnih članov stranke, kateri so začeli zlasti zadnji čas, odkar je posl. dr. Kramar izrekel se ugodno za bivšo desnico, močno nasprotovati frakciji takozvanih realistov.

Vnanje države.

Nemška vojaška predloga.

Kakor smo že naznanili, izrekel se je nemški cesar odločno za vojaško predlogo in tudi dodal, da nikakor ne trpi, da bi se vojaški krogi o njej neugodno izražali. Splošno se sodi, da je s tem govorom cesar napovedal razpust državnega zbora, če ne obvelja vojaška predloga nepremenjena. Listi vseh barv so vsled tega zelo razburjeni, nikakor pa ne bolj naklonjeni vojaški predlogi, kakor prej, narobe, celo tiste frakcije, ki so bile pripravljene podpirati vlado vsaj deloma, te zdaj vso stvar temeljito preiščajo in vse kaže, da vojaška predloga vzlic vsemu pritisku ne bo obveljala.

Bolgarska in pravoslavna cerkev.

Predno se je bolgarsko sobranje posvetovalo o premembi ustave, zahteval je bolgarski eksarh jako energično, naj vlada skliče cerkveno sinodo, katere bi imela določiti, ali bodi dovoljeno, da se

vzgoji naslednik Koburžanov v katoliški veri ali ne. Eksarh je povdarjal, da to ni politično, ampak cerkveno vprašanje in da pravoslavna cerkev nikakor ne more odobriti, da bi bil vladar pravoslavne dežele katoliške vere. Stambulov je zahtevanje eksarhovo kratko in določno odklonil. To je vzrok nenavadni razburjenosti mej bolgarsko pravoslavno duhovščino in povod nekemu, Koburžanu in Stambulovu malo prijaznemu gibanju.

Revizija belgijske ustave.

Belgijska vlada razglša sedaj od nje izdelani načrt za revizijo ustave. Kakor se je slutilo, je ta načrt res izdelan povse v reakcionarnem zmislu in nikakor ne ustreza željam prebivalstva. Zlasti trda je določba o aktivnem volilskem pravu, kajti po vladnem načrtu more biti voljen senatorjem samo tisti, ki ima stalno službo, katera mu nese toliko, kakor obresti od kapitala 200 000 frankov, ali kdor izkaže imetja pol milijona frankov; poslancem pa samo tisti, čigar katasterski dohodki znašajo gotovo svoto, katero bode še le določiti. Belgijsko prebivalstvo je s tem načrtom jako nezadovoljno; demonstracije so na dnevnem redu in izgredi nikaka redkost več. Ako kdaj, more se reči glede Belgije, da kuha vlada vodo svojo juho na vulkanu.

Francoška kriza.

Francoška zbornica se še ni sešla in že se čujejo glasovi o novi ministerski krizi. Mej ministerskim predsednikom Ribotom in pravosodnim ministrom Bourgeoisom nastale so baje difference. Povod jim je naraven: v ministerstvu sede možje različnih nazorov in kakor v zbornici in v vsi deželi, tako se boré tudi v ministerstvu oportunisti in radikalci za prevlado. Ko je ministerski predsednik Ribot izposloval v zbornici, da je ta preiskovalni enketi odrekla pravice sodnika, hitel je pravosodni minister Bourgeois izročiti tej enketi sodne zapise ter tako dejanski ovrgel zbornični sklep. Taka in jednaka, iz načelnega nasprotstva izvirajoča dejanja so, kakor samo po sebi umevno, pač taka, da morajo prej ali slej prouzročiti difference, katerih posledica je kriza.

Dopisi.

Iz Vrhnjskega okraja, dne 1. januarja 1893. Izv. dopis. (Zgodovina dveh udanostnih izjav.) Mi ne zavidamo g. škofu veselja, katero je izrazil o priliki čestitanja po proštu Klofutarju glede udanostnih izjav, povemo pa, da mnogo teh izjav nima nobenega pomena, ker ne izražajo mnenja ljudstva, iz katerega ne izhajajo. Spisane od duhovnikov, podpisane so od ljudij, kateri slepo podpišejo, kar jim njih duhovniki zapovejo, ne mené se za vsebino ali celo za vzrok in izvir tega početja.

Za ilustracijo tega navedem naj le dva slučaja, kjer se je kovala taka izjava, namreč v Preserji in v Horjulu. „Slovenec“ prinesel je namreč poročilo, da sta občini Preserje in Horjul poslali škofu udanostne izjave. Mi takoj konstatujemo, da je to laž, ker niti v Preserji niti v Horjulu ni bilo občinskih sej, kjer bi se o tem sklepalo; na nobeni izjavi ni podpisa župana ali občinskega pečata.

V Preserji prideta nekega dne mali kupec Cvar in kaplan k županu gospodu Telbanu s pisano udanostno izjavo, naj jo podpiše in občinski pečat nanjo pritisne. Župan se je izjavil, da tako po domače ne more cele stvari storiti, da je pa pripravljen sklicati občinsko sejo, kjer bode občinskim možem celo reč razjasnil. Če bode potem občinski zastop zadovoljen z udanostno izjavo za škofa, bode

on gotovo izvršil sklep občinskega zastopa. Če kdo meni, da je bilo kaplanu in Cvaru to postavno postopanje županovo všeč, se jako moti. Ker sta se bala, da bode župan prav razložil pomen teh izjav, izjavila sta, da tega nočeta, vzela zopet to izjavo pod pazduho in šla okoli svojih pokornih duš, katere so brez kake informacije podkriževale in podpisavale to udanostno izjavo, katero so potem razglasili kot mnenje občine Preserske!

V Horjulu je na željo nekaterih občinskih odbornikov tamošnji župan gospod Šušteršič sklical občinsko sejo na ponedeljek popoldne ob 3 uri, da se posvetuje o tem, kako izjavo škofu poslati. Nežna roka spisala je pa udanostno izjavo že poprej, ni mogla tega čakati, in ko so šli v nedeljo ljudje od sv. maše, poklicali so jih v gostilno „na Turušah“, kjer so pet podpisov naujo dobili.

Na to jo nesó župan s zahtevanjem, da se podpiše in občinski pečat nanjo pritisne. Županu se je čudno zdelo, da bi že v nedeljo podpisal nekaj, o čemur se ima še le v ponedeljek sklepati. Pogleda izjavo, spozna pa pisavi njen izvor in pravi: Ženskih rečij jaz ne podpisujem; možje pa imamo jutri o tem sejo. Onim, ki so prinesli izjavo, ni bilo to prijetno, vzeli so jo zopet in nesli na prejšnji prostor, kjer so pri kozarcu vina še nekaj podpisov dobili. Ko so videli, da jih več ne bo, poslali so potem to izjavo kot zaupnico občine Horjulske, seveda zopet brez podpisa župana in brez občinskega pečata.

Na to začela se je gonja na župana in somišljenike, češ, ti niso naše vere. In tako so zračunili, da je v Horjulu samo 35 mož prave vere, drugi vsi so pa „druge vere“. Niti spoštljivemu starčku niso prizanesli, kateri je pred leti kot pobozan Katoličan v Rim k svetemu Očetu potoval. Ko se je nekaj dni pozneje vršila občinska volitev, izbacnili so namreč te može občinskega odbora, kar je oznanjevalec miru in ljubezni odobril rekoč: „Če bi bil zopet voljen star župan, bi jaz takoj zapustil Horjul“.

O tretji občini našega sodnijskega okraja ste že poročali, kako se je tam skovala odanostna izjava. Potrdimo, da je bilo vse tako, kakor ste pisali. Le toliko naj še povem, da so nekateri še le prihodnjo nedeljo, ko so prišli k sv. maši, zvedeli iz „Slovenca“, da so tudi oni na udanostni izjavi podpisani!!

Iz tega vsak lahko sklepa, kak pomen imajo udanostne izjave, katere se škofu fabrikujejo. Podložni namreč svojega pastirja sami napačno podučujejo o misljenji svojih ovčic — ad captandam benevolentiam — in to mu sedaj ne more več neznano biti.

Domače stvari.

— („Slovenski Narod“ in framazonstvo.) Pod tem zaglavjem zadirajo se „Slovenčevi“ bolhoderci sinoči zopet v naš list, obetajoč nam serijo posebnih člankov „Slovenci in luža“, v katerih bodo seveda neovržno dokazali, da smo mi v službi družbe, katera je pri nas prepovedana in o kateri mi ničesar ne vemo ter se brigamo zanjo toliko, kakor za predlanski sneg. Prav zaradi tega zapisali smo bili tudi tisti strašni „bajé“, s katerim nas sedaj spravljajo na vešala. V ostalem pa ponavljamo svoj odgovor v št. 292. p. 1., kateri tudi sinočni „Slovenec“ doslovno navaja. Konec „Slovenčevega“ članka pa nam je jasen dokaz, da že rodi sad novoletni govor knezoškofov, s katerim se pečemo na drugem mestu.

— (Dnevni red seji občinskega sveta Ljubljanskega) v četrtek 5. januarja 1893 ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Oznanila predsedstva. II. Poročilo odseka za organizovanje občinskih uradov. III. Finančnega odseka poročilo o mestnem proračunu za 1893 leto. Tajna seja.

— (Najvišje darilo.) Nj. V. cesar podaril je občini Hrenovški za napravo gasilnega orodja 100 gld. iz zasobne svoje blagajnice.

— (Osobne vesti.) Rudniški zdravnik v Trbovljah, dr. Adolf Samitz, imenovan je zdravnikom bolniške blagajnice vojaškega erarja v Pulju. Kaj pa Kočevje?

— (Mestna hranilnica Ljubljanska) izplačuje od ulog narastle obresti že od novega leta sem vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne. Ulagateljem pa ni treba obresti vzdigovati, ali njih pripis v uložni knjižici provzročiti, ker jih hranilnica sama v svojih knjigah pri vseh ulogah ob novem letu pripiše

pomudimo pri drugi točki! Oglejmo si natančneje kulturno Vaših rojakov delo na Kranjskem; prav na Kranjsko se hočemo namreč omejiti, ker imamo za ta namen uprav klasični pripomoček v že imenovani Dimčevi kranjski zgodovini. Vem, da je to stališče skrajno ozkosrčno, in vsaka stran Dimčevega dela kaže, kako vegasto in šepavo da je; toda to stališče je bilo Dimčevo in je Vaše in je vseh tajčkrajnerjev, ki se iz sebičnih namenov (divide et impera) navidno oduševljajo za Kranjsko v sedanjem obsegu z 11 okrajnimi glavarstvi in bi se seveda, ako bi vladi prišlo na misel, nekaj glavarstev priklopiti kaki drugi kronovini, oduševljali potem samo za preostala glavarstva.

Dimčeva zgodovina, dasi, kakor smo že priznali, pridno in vestno sestavljena, pa ni samo tesnosrčna, ampak tudi pristranska; toda dasi povsed in vedno govoriči o supremaciji nemškega jezika, nemških in laških kulturnih elementov, proti katerim da ni imel slovenski element nikakršnega pomena, vender ne ve iz starejših časov imenovati ni jednega količkaj vrednega dela nemške umetnosti ali vednosti; da se mastito lasti Schöneleba in Valvazorja, to seveda; pa menda bi imenovana moža sama

proti temu prosvetovala, Schöneleben vsaj niti vrstice nemške ni napisal, da si je bil vrttembergške pokolenja, pač pa je oskrbel drugo izdajo Chrönovih „Evangelij inu lystov“ (v Gradci 1672), katerim je pridelal celo 7 duhovnih pesmi in katekizem z nekaterimi molitvami. A če odštejemo Valvazorja, kaj je vzročila nemška kultura na Kranjskem? Kopo spisov praktične vsebine, kakor „Abhandlung von den Zünften, Handwerkern und ihrer Ordnung“, „Teutsche und krainierische Währungsveränderung“, „Meinung von Austrücknen des Morasts um Laybach“ itd. Toda čemu bi jih našteval, najdeš jih natančno zabeležene na dotičnih krajih v Dimitzu. Vse zgolj praktična literatura, če se morejo k literaturi šteti knjige, ki uče, „kar treba je pri hiši, za hleve treba, treba je na polji“. In še med temi pisci je presneto malo pristnih Nemcev, temveč pa tajčkrajnerjev, ki so slišali na imena Ferfila, Georgio itd. Ali niso proti tem pisčem naši rojaki Truber, Dalmatin, Krelj pa tudi Hren, Kastelec itd. pravi velikani? To so te taj tisti nemški kapitalisti, po katerih smo se mi slovenski berači tako zadolžili, da mrzimo nemštvo, kakor sovraži dolžnik upnika!

(Dalje prih.)

kapitalu, tako da obresti resó zopet obresti. — Z računskim zaključkom izdaja mestna hranilnica Ljubljanska posebni izkaz o vrednosti vsake posamične knjižice, kateri izkaz je po številkah knjižic urejen, ne obseza pa, seveda, imen ulagateljev. Iz tega izkaza se bode ob svojem času lahko vsak ulagatelj prepričal o vrednosti svoje knjižice, kdor pa to želi prej vedeti, popraša naj ustmeno ali pismeno v mestni hranilnici Ljubljanski.

— (Slovensko gledališče.) Jutri četrtek (dne 5. t. m.) bode, kakor smo že naznanili, šestindvajseta slovenska predstava v deželni gledališči. Igrala se bode prvič na slovenskem odru zanimiva Blumenthalova veseliga v 4 dejanjih „Drugo lice“, ki bode brez dvoma privabila prav obilo občinstva v gledališče in to tembolj, ker je bil presledek od zadnje slovenske predstave v starem letu pa do prve v novem letu precej dolg.

— (Iz vojaških krogov.) V neaktivni stan deželne brambe so premeščeni nastopni rezervni poročniki: Gg. J. Elsner (17. p.), H. Wiesthaler (47. p.), Fr. Župnek (87. p.), V. Moro in grof J. Barbo (5. drag. p.), Fr. Kopač (7. san. odd.). — Polkovni zdravnik dr. Rad. Simončič premeščen je iz Trsta v Dunajsko Novo mesto. Rezervnemu poročniku v 87. polku Matiji Hočevariu se je dovolilo, da odloži častniško stopinjo. — Živnozdravnika imenovana sta v rezervi živnozdravniška praktikanta M. Bobik in A. Korošec. — Poročniki v neaktivni dež. brambi so imenovani gg.: G. Veith (v Ljubljanski bat.), E. Dietz (od Dun. bat. k Ljubljanskemu), M. Srinčič (od Dubrovn. bat. k Tržaškemu), K. Hansel (od Brnskega bat. k Beljaškemu), Fr. Reindi (od Dunajskega bat. k Celjskemu).

— („Sava“) se je vrnila s prvih svojih počitnic. K sinočnemu sestanku se je zbralo razun v domovino došlih „Savanov“ precejšnje število starešin in društvenih prijateljev. Razne napitnice in govori so veljali „Savi“, ki naj v novem letu uspešno nadaljuje delo, katero je pričela v minolem letu. Vzdignil se je tudi svarilni glas, da naj se Savani varujejo one mlačnosti, ki po navadi zavladava kakem — posebno slovenskem — društvu, ako je srečno prebilo svojo prvo dobo. Ta mlačnost pa ne bo mogoča, ako bodo vsi — od glave pa do zadnjega uda — šli z veseljem in nautušenjem na delo! Živahna zabava je zadržala „Savane“ do pozne ure skupaj.

— (Snežni zameti.) Tudi danes izostalo nam je več pošt, druge so došle z velikimi zamudami. Iz Trsta se poroča, da je padlo nenavadno veliko snega, da je mesto podobno kakemu severnemu pristanišču. Vsa okolica je tudi pokrita z snežno odejo. Na Krasu bili so zameti najhujši in je železniški promet s Trstom popolnoma ustavljen. Istotako na progah Št. Peter-Reka, Trst-Gorica in Trst-Hrpolje. Včeraj je samo na Ljubljanskem kolodvoru delalo nad sto delavcev, da pospravijo sneg z železniških tirov. Iz Gradca, Dunaja in Budimpešte se poroča o velikih zametih in je promet na južni in gorenjski železnici jako težaven in deloma pretrgan. Tudi iz Zagreba se poroča, da je tam padlo mnogo snega. Zagrebška pošta došla nam je še le danes popoldne mesto jutraj.

— (Zaznamek) dne 2. januarja 1893. 1. izžrebanih obveznic 4% deželnega kranjskega posojila, kateri glavinski zneski se bodo dne 1. julija 1893 l. v imenski vrednosti izplačali: à 10.000 gld. št. 65; à 5000 gld. št. 25; à 1000 gld. št. 276, 294, 478, 500, 518, 596, 693, 701, 755, 778, 929, 1046, 1060, 1104, 1117, 1204, 1348, 1387, 1466, 1582, 1660, 1856, 1893, 1948, 2007, 2033, 2088; à 100 gld. št. 7, 38, 56, 60, 176, 191, 210, 215, 218, 223, 234, 297, 356, 439, 474, 520, 531, 559, 681, 725, 760, 772, 778, 801, 907, 922, 975, 1027, 1201, 1304, 1349, 1365, 1389, 1463, 1490, 1512, 1565, 1612, 1617, 1682, 1685, 1692, 1716, 1790, 1794, 1805, 1837, 1860, 1910, 1921, 2025, 2069, 2147, 2158, 2324, 2435, 2460, 2496, 2520, 2600, 2603, 2607, 2697, 2768, 2789, 2850, 2881, 2894, 2897, 2937, 2940, 2961. Zaključek: Glavinska imenska vrednost: 72 komadov à 100 gld. = 7200 gld., 27 komadov à 1000 gld. = 27.000 gld., 1 komad à 5000 gld., 1 komad à 10.000 gld., skupaj 49.200 gld. a. v. Navedene obveznice, izžrebane z glavinskimi zneski v imenski vrednosti, bode kranjska deželna blagajnica v Ljubljani izplačevala omenjenega dne, držaje se dotičnih veljavnih predpisov. Dalje se še omenja, da se bodo izžrebane obveznice kakor

tudi kuponi 3 mesece pred zapadlim rokom izplačali proti 4% ni eskomptni pristojbini.

— (Važen odlok.) Najvišje sodišče izreklo je v neki pravdi razsodbo, ki je principijelne važnosti za bolniške blagajnice. Ako delodajalec ne uplača zneskov, katere je odtegnil delojemalcu od mezde, za zavarovanje dotičnega delavca, je to smatrati za proneverjenje.

— (Žganje.) Minuli teden napila sta se brata Franc in Gregor Brenčič iz Ivanjega Sela v Rakeku žganja ter šla v blev bratov Feltrinelli na Rakeku. Vsled preobilo zavžitega žganja umrl je Franc B. še isti večer.

— (Zdravstveno stanje.) Na Gorenjskem se razširjajo po nekaterih vaseh ošpice in škariatica. V občini Šenčur pri Kranji je zbolelo v raznih vaseh blizu 100 otrok. Umrla je dozdaj samo jedna triletna deklica. V občini Stražiše pa je zbolelo za škariatico v raznih vaseh nad 20 otrok in so v Gorenjih Bitnjah štirje umrli.

— (Mestna hranilnica v Novem Mestu.) Iz Novega Mesta se nam poroča, da je mestni zastop Novomeški v svoji seji dne 30. decembra 1892 jednoglasno sklenil ustanoviti prepotrebno mestno hranilnico, ter županstvu naložil, da pridobi potrjenje deželnega odbora z ozirom na sklep glede poročstva. V odbor za sestavo pravil je mestni odbor odposlal sledeče gospode: Dr. Karola Slanca, dr. Albina Poznika, dr. Jakoba Schegulo, Adolf Pauserja in župana Frana Perkota. — Prav iz srca čestitamo vrlemu, za napredek mesta unetemu mestnemu zboru Novomeškemu. Prepričani smo, da bode nova hranilnica ne samo v prid mestu, temveč v narodno gospodarskem oziru velicega pomena za vso Dolenjsko.

— (Velika eksplozija.) V Mariborski plinarni razpočila je predvčerašnjim velika prekapnica in je eksplozija prouzročila mnogo škode. Okna so bila vsa razbita, streha se je dvignila, opeke pa so frčale po zraku kakor drobni kamenčki. Detonacija je bila strahovita in se je slišala daleč okoli mesta. Poškodovan ni bil nihče.

— (Zopet nov udarec Tržaški trgovini.) Nekdaj je bila v Trstu trgovina z italijanskimi pomarančami in limonami dokaj živahna in se je iz Trsta to blago prevažalo po železnici na vse kraje. Zadnja leta pa je začela Reka delati Trstu hudo konkurencijo, ker jo podpira ogerska vlada. V Trstu je le še malo kupčije, ker so vozarine posebno na južni železnici neprimerno visoke. Ogerska vlada pa je na državnih železnicah ogerskih uvedla jako ugodne tarife za prevažanje južnega sadja. Parobrodi ogerski privlačajo direktno iz Sicilije pomaranče in limone v Reko, odkoder se prevedejo v Budimpešto, tam pa se priredi javna dražba in se kar na tisoče zabojev proda na debelo. Taka dražba je bila te dni in se je prodalo 4000 zabojev pomaranč. V Trstu začeli so se v merodajnih krogih resno pečati s tem za tržaško trgovino toliko važnim vprašanjem in sta deputacija borze in municipalna delegacija sklenili poslati o tej zadevi spomenico do kompetentnih faktorjev ter prositi, da se pomore tržaški trgovini.

— (Bolnica milosrdnih bratov v Zagrebu) se utegne premestiti iz središča hrvatske prestolice. Začelo se je resno razpravljati o tem vprašanji. Ban je naznanil županu Mošinskemu, da je njegova želja, da se preložiitev bolnice reši čim preje mogoče. V to svrhu naj se voli iz občinskega zastopa odsek treh članov, ki se bode udeleževal posvetovanj zaradi premestitve omenjene bolnice. Ta posvetovanja vršila se bodo pod vodstvom bana samega. Mestni zastop volil je že dotične tri člane. Mogoče je, da se potem vendar le postavi novo gledališče na prvotno namenjeni prostor. Zagrebško mesto bi neizmerno pridobilo, ako se ugodno reši to uprašanje, ki je isto tako vitalno za olupšanje mesta kakor jednaka zadeva z vojaško oskrbovalnico in bolnico pri nas.

— („Gusle“) Glasbeni časopis, ki ga je izdajal v Zagrebu profesor Vekoslav Klaić, ne bode več izhajal v novem letu. Zadnje številko minulega leta, ki ni mogla iziti zarad štrajka tiskarjev, dobili bodo naročniki v kratkem.

Razne vesti.

* (Izseljevanje iz Galicije.) Po računu lista „Dzienik Polski“ izselilo se je zadnjih deset let iz Galicije 80 000 prebivalcev.

* (Pristanišče v Peterburgu.) Dela za novo pristanišče v ruski prestolici, ki bode pristopno tudi za velike morske ladije, se bodo pričela v kratkem. Pristanišče mora biti gotovo do l. 1895. V budget za l. 1893. se je že ustavil kot prva vsota jeden milijon rubljev.

* (Čudna oporoča.) Zadnje dni minulega leta umrl je v Ali na južnem Tirolskem posestnik Giambattista Pezzini pl. Hohenbrunn v visoki starosti 92 let. Svojo ložo v gledališči volil je, kakor poročajo italijanski listi, kapucinom v Ali, da bi hodili vsak dan v gledališče in se tako preverili, se li ne igra kaka pohujšljiva igra. Bodo li očetje kapucini uporabljali to volilo — še ni znano.

* (Ponarejeni desetaki.) Zadnji čas izdalo se je na Dunaji več ponarejenih desetakov. Izdelani so litografično in še precej dobro, vendar ste ženski glavi pomanjkljivi in posebno spodaj, kjer se čita kazenska določba za ponarejanje, so videti samo povprečne črtice. Na ogerski strani je pri podpisu „Moser A.“ črka spredaj in mestu črk „O. M. B.“ so kakor na nemški strani črke „O. U. B.“

* (Vseučilišča v Italiji.) Italijanski minister pouka Matici dovršil je načrt zakona o preuredbi višjih učilišč. V Italiji je dozdaj 21 vseučilišč, to je za 30 milijonov prebivalcev očitno preveč. Od teh jih hoče razpustiti polovico in bi ostala vseučilišča samo še v Turinu, Bologni, Padovi, Rimu, Neapolji, Cagliari, Palermu, Genovi, Paviji in Pisi.

* (Redka prikazen) V Labersu blizu Merana na južnem Tirolskem bila je vi ete zadnje dni minulega leta jablan, ki je še pozno v jeseni poglala cvet in so jabolka zdaj dozorela ter so jih potrgali še le te dni.

* (Železne vizitnice.) Najnovejši pojav na polji industrije so vizitnice iz železa. Železne ploščice so tako tenke, da jih kakih 40 skupaj zloženih da komaj jeden milimeter debelosti. Na črni podlagi tiska se ime v srebrni barvi. Te nove vizitnice niso samo trajnejše, nego tudi ceneje od navadnih iz papirja.

* (Židje na Ruskem) Kakor se poroča iz Peterburga, bode se obvestilo v kratkem uradno vse v ruski prestolici bivaajoče židovske odvetojke, da smejo odvetništvo izvrševati samo v tistih mestih, v katerih je naseljevanje židov zakonito dovoljeno. Tudi se bode baje izdatno zmanjšalo število lekarnic v Peterburgu, katerih lastniki so židovi.

* (Ali je mogoče jajce mehko skuhati na — solcu?) V tropičnih krajih naše zemlje je solčna gorkota — neizmerno velika! Znao je, da mnogo nemških in angleških vojakov v kolonijah umrje radi neznosne vročine. Splošno se je dosedaj mislilo, da je največja vročina na zemeljski obli pri rudečem morji v okolici pokrajine Obok, kjer je hotel pred nedavnim časom ruski potovalec Ašinov uspraviti kolonijo. Ruski svetovno poznati učenjak popotnik Prževalski, obhodivši večji del Mongolske našel je tam gorkoto poleti 50—60° Cels. — Toliko vročino imamo tudi v nekkih krajih Bosne in Hercegovine. V najnovejšem času so Nemci mnogo prehodili in marsikaj preiskali po črnem delu naše zemlje, po Afriki. Našli so na zahodni strani Afrike, v Kamerunu, skozi 40 dni v poletnem času neprenehoma opazovaje, popoldnansko vročino od 75° stopinj Cels. in največ do 89° 6° C. Tamošnji prebivalci, ako morajo bosonogi stati na peščenih ali kamenitih tleh, vzdigujejo zdaj jedno zdaj drugo nogo od tal, da bi se jim ne opekle. — Ako bi se toraj v teh krajih v razgret pesek položilo jajce in zagreblo, razume se, da bi bilo ob krajih trdo t. j. na mehko kuhano. —

Književnost.

— Popotnikov koledar za slovenske učitelje za l. 1893. VII. leto — sestavil in založil Mihael J. Nerat — nadučitelj in urednik „Popotnikov“ v Mariboru. Tudi sedmi letnik tega, v učiteljskih krogih jako priljubljenega in praktičnega koledarja odlikuje se po bogati svoji vsebini in bode dobro došel vsem slovenskim učiteljem, katerim je namenjen. V njem našel bode vsak slovenski učitelj na kratko vse, kar ga utegne zanimati v njegovi stroki. Tiskala je koledar prav lično tiskarna sv. Cirila v Mariboru. Dobiva se pri izdajatelju, najbolje s pošto nakaznico na upravnništvo „Popotnika“ v Mariboru. Cena: Navadno vezan komad 1 gld. 25 kr., v usnje vezan s zaklopnico 1 gld. 40 kr. Po pošti 5 kr. več.

— „Hrvatska“, časopis za pouk i zabavu — začel je zopet izhajati v Zadru in sicer v lepši obliki nego prej. Urednik bode listu gospod Prodan, ki je zbral lepo vrsto sotrudnikov. Kot mesečno prilogo imel bode list „Hrvatsko Kruno“, v kateri se bode razpravljala hrvatska zgodovina in hrvatsko državno pravo. Cena listu in prilogi je 4 gld. na leto.

Prvo krono
družbi sv. Cirila in Metoda!

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 4. januarija. Danes opoldne dal ministerski predsednik dostaviti načelnikom velikih treh klubov od vlade urejeni in od cesarja v principu potrjeni načrt za sestavo parlamentarne večine ter jih naprosil, naj ga obiščejo, da se določi oblika nadaljnjim obravnavam.

Dunaj 4. januarija. Železniški promet z Budimpešto ustavljen.

Dunaj 4. januarija. Pošta iz Ogerske in iz Orienta je izostala.

Trst, 3. januarija. Včeraj nastopil novi navtiški ravnatelj Lloydove družbe, Josip vitez Peichl, svoje mesto.

Pariz, 3. januarija. Diference v ministerstvu so jako resne. Kakor javlja „Cocarde“, čakata Burdeau in Freycinet samo prilike, da odstopita.

Prvikrat!

Štev. 26. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 503.

V četrtek, dne 5. januarja 1893.

Drugo lice.

Veseloigra v štirih dejanjih. Spisal Oskar Blumenthal. Poslovenil Ivan Podgornik. Režiser gospod Ignacij Borštnik.

Začetek točno ob 1/2 8. uri, konec ob 10. uri zvečer.

Dramatično društvo.

Pri predstavi svira godba slavnega domačega pešpolka bar. Kuhn št. 17.

Ustoppina:

Parterni sedeži I. do III. vrste 80 kr. IV. do VIII. 60 kr. IX. do XI. vrste 50 kr. — Balkonski sedeži I. vrste 60 kr. II. vrste 50 kr. in III. vrste 40 kr. — Galerijski sedeži 30 kr. Ustoppina v lože 50 kr. — Parterna stojišča 40 kr. Dijaške ustoppine 30 kr. — Galerijska stojišča 20 kr. — Sedeži se dobivajo v čitalnični trafiki, Šelenburgove ulice, in na večer predstave pri blagajnici.

Prihodnja predstava bode v nedeljo, 8. januarja.

Blagajnica se odpre ob 7. uri zvečer.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gld. 60 kr.; za pol leta 2 gld. 30 kr.; za četrto leta 1 gld. 15 kr.

Tuji:

2. januarija.

Pri **trstih**: Auer, Grünhut, Bamberg z Dunaja. — Bežan iz Trebnjega. — Dr. Praxmarer iz Kočevja. — Pototschnig iz Celja.

Pri **Stonu**: Gottman z Dunaja. — Bettlheim iz Velike Kaniže. — Jeločnik iz Litije. — Leder iz Gradača. — Sedlak iz Beljaka.

Pri **bavarskem dvoru**: Sumperer iz Zagreba. — Jordan iz Kočevja. — Lupšina iz Gorice. — Iskra iz Trsta.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstrijskih državnih železnic.

Invod

iz voznega reda veljavnega od 1. oktobra 1892.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v **srednje-evropejskem času**.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 38 min. zjutraj osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 11. uri 55 min. predpoldne osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 21 min. popoldan osebni vlak na Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Pariz, Linz, Ischl, Budejevice, Plzenj, Marijine vare, Eger, Francove vare, Prago, Karlove vare, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak iz Dunaja via Amstetten, Draždanj, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Ischlja, Ljubna, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.

Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak iz Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontablja, Trbiža.

Ob 9. uri 27. min. zvečer osebni vlak iz Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontablja, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 15 min. zjutraj v Kamnik.

„ 2. „ 10. „ popoldne v Kamnik.

„ 7. „ 00. „ zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 35 min. zjutraj iz Kamnika.

„ 11. „ 06 „ dopoldne iz Kamnika.

„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.

Srednje-evropejski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minute naprej.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Prisrčno zahvalo

izrekamo podpisani vsem za tolažeče izraze sočutja ob bolezni in za mnogobrojno udeležbo pri pogrebem sprevedu po nepozabnem, iskreno ljubljenem rajnem očetu, oziroma bratu, svaku in strijcu, gospodu

Vincenciju Čamerniku,

kamnoseškemu mojstru in posestniku,

istotako bodi iskrena zahvala darovalcem krasnih vencev, zlasti pa telovadnemu društvu „Sokol“ za korporativno udeležbo pri sprevedu in krasni venec, in slavnemu pevskemu društvu „Ljubljana“ za gniljivo nagrobno.

V Ljubljani, dne 4. januarja 1893.

(18)

Žalujoči ostali.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Dunajska borza

dne 3. januarja t. l.

	včeraj	—	danes
Papirna renta	gld. 97.40	—	gld. 98.20
Srebrna renta	97.90	—	97.85
Zlata renta	116.65	—	116.35
5% marcna renta	100.45	—	100.50
Akcije narodne banke	981.—	—	981.—
Kreditne akcije	314.90	—	314.50
London	120.45	—	120.45
Srebro	—	—	—
Napol.	9.58	—	9.57 1/2
C. kr. cekini	5.67	—	5.66
Nemške marke	59 12 1/2	—	59.15

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. jan.	7. zjutraj	728.2 mm.	— 8.8 C	brezv.	snež.	19.1 mm
	2. popol.	728.5 mm.	— 5.6 C	sl. svz.	snež.	
	9. zvečer	730.5 mm.	— 6.6 C	sl. svz.	snež.	snež.

Sneg. — Srednja temperatura — 7.0°, za 4.1° pod no-ma om

Učenca,

zmožnega slovenskega in nemškega jezika v besedi in pisanju, vzprejme takoj trgovec z železnino in specerijskim blagom v Celovci.

Kdo? pové iz prijaznosti upravništvo „Slovenskega Naroda“.

MAGGIJEVA zabela za juhe

izredno pomnoži ukus juhe. Dobiva se v steklenicah po 45 kr. pri Jan. Luckmann-u. (1099)

V najem odda se

prodajalnica

z mešanim blagom, in sicer z blagom vred, v lepem kraju na Dolenjskem. Prodajalnica je zraven cerkve. Več izve se pri upravništvu „Slovenskega Naroda“.

(16—1)

Pozor slovenski samci!!!

(1382—1)

Premovano l. 1891.

časno diploma c. in kr. trgovinskega ministerstva.

Prirodna

Studenčna sol iz Marijanskih kopeli

(v praških in kristalizovano).

Dobljena iz najbogatejšega zdravilnega vreleca v Marijanskih kopelih, iz Ferdinandovega vreleca, po izhlapiju brez drugih primesi, in ima po analizi prof. dr. Ernesta Ludwig-a v sebi najuplívnejše tvarine slavnega tega zdravilnega vreleca ter upliva njemu analogno: lahko čistilno, kiseline uničuje, ugodno na prebavne organe itd.

Pristno samo v flakonih ali v praških v kartonih, na katerih je natisnjena varnostna znamka. (73—31)

Pastile iz Marijanskih kopeli

narejene iz naravne vrelečne soli iz Marijanskih kopeli — v originalnih škatlicah. Dobiva se v trgovinah z mineralijskimi vodami, dišavami in v lekarnah.

Salz-Sud-Werk Marienbad (Böhmen).

Pri

Karolu Till-u

Špitalske ulice števil. 10.

Velika zaloga

vseh

I. (1024—22)

šolskih potrebščin

po predpisu gg. učiteljev in profesorjev.

Skladni koledar Dijaški koledar Štenski koledar

cena 60 kr.

cena 60 kr.

cena 25 kr.

Dobivajo se

v „Narodni Tiskarni“ in pri knjigotržcih.

Razpis službe nadgozdarja.

Pri mestni korporaciji v Kamniku izpraznjena je služba

nadgozdarja

z letno plačo 820 goldinarjev.

Vrh tega dobi 60 gld. za stanovanje in 25 metrov trdih drv za kurjavo.

Prosilci za to službo, katero je nastopiti s 15. aprilom t. l., naj svoje prošnje z dokazili, da so absolvirali višji gojzdni zavod ali akademijo, da imajo državni izpit, da so zmožni fizično za planinsko službo, in da so večji slovenskega ali drugega slovanskega in nemškega jezika, — najdalje do 20. januarja 1893 podpisane uradu upošljejo.

Kavcija 400 gld. se zahteva.

Mestna korporacija v Kamniku

dne 31. decembra 1892.

(2—1)

Lastnina „Narodne tisk in Tiskarne“.